

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/17067,250-Akt-o-skarzenia-przeciwko-Benedyktowi-K.html>
09.03.2026, 10:52

250. Akt oskarżenia przeciwko Benedyktowi K.

15.07.2009

W dniu 30 czerwca 2009 roku prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie skierował do Sądu Rejonowego skierował do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie akt oskarżenia przeciwko b. funkcjonariuszowi Głównego Zarządu Informacji WP Benedyktowi K. Wymieniony oskarżony zostało to, że w czasie śledztw prowadzonych w tzw. sprawie zamojsko-lubelskiej

I. w nieustalonych bliżej dniach przez okres trzech tygodni we wrześniu 1948 r. w Warszawie, w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko por. Mieczysławowi D. w Głównym Zarządzie Informacji WP, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego GZI WP, wykorzystując stosunek zależności istniejący między oficerem śledczym, a przesłuchiwanym por. Mieczysławem D. znęcał się nad nim fizycznie w ten sposób, że wielokrotnie, podczas przesłuchań uderzał pokrzywdzonego ręką w kark wskutek czego powodował u niego ciągły silny ból głowy, a ponadto skakał mu po palcach nóg, w celu zmuszenia por. Mieczysława D. do przyznania się do przynależności do zrzeszenia Wolność i Niezawisłość i do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko w/w pokrzywdzonemu śledztwa, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną i zbrodnię przeciwko ludzkości tj. o popełnienie przestępstwa z art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

II. w nieustalonych bliżej dniach przez okres od sierpnia do grudnia 1948 r. w Warszawie, w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko kpr. Ryszardowi M. w Głównym Zarządzie Informacji WP, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego GZI WP, wykorzystując stosunek zależności istniejący między oficerem śledczym, a przesłuchiwanym kpr. Ryszardem M., znęcał się nad nim fizycznie i moralnie w ten sposób, że wielokrotnie, podczas przesłuchań uderzał go ręką w szyję, bił pokrzywdzonego pałką i pasem po całym ciele, pięściami po brzuchu, wskutek czego kpr. Ryszard M. przewracał się na podłogę, przy czym podczas jednego z wielu przesłuchań zadał pokrzywdzonemu gumową pałką około stu uderzeń w plecy i pośladki, jednokrotnie gdy kpr. Ryszard M. przewrócił się wskutek zadawanych ciosów, kopnął go w brzuch oraz zmuszał wymienionego do siadania na nodze odwróconego siedziskiem do dołu stołka, do robienia przysiadów, czołgania się po pokoju przesłuchań oraz do skakania podczas przesłuchań, a ponadto pięciokrotnie przesłuchiwał pokrzywdzonego w systemie konwejeru bez przerwy przez cały dzień i całą noc, pozbawiając go w ten sposób snu i jakiegokolwiek wypoczynku, a także groził kpr. Ryszardowi M. pozbawieniem życia, w celu zmuszenia go do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko w/w pokrzywdzonemu śledztwa przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną oraz zbrodnię przeciwko ludzkości tj. o popełnienie przestępstwa z art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

III. w nieustalonych bliżej dniach, przez dwa miesiące w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko kpr. Zdzisławowi D. w Głównym Zarządzie Informacji WP od końca maja 1948 r. w Warszawie, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego GZI WP, wykorzystując

stosunek zależności istniejący pomiędzy oficerem śledczym, a przesłuchiwanym kpr. Zdzisławem D., znęcał się nad nim fizycznie w ten sposób, że podczas przesłuchań pokrzywdzonego, wielokrotnie bił go pięścią w lewą część klatki piersiowej, a ponadto zmuszał kpr. Zdzisława D. do składania wyjaśnień w pozycji stojącej, w celu skłonienia go do przyznania się do udziału w zrzeszeniu Wolność i Niezawisłość oraz do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko w/w pokrzywdzonemu śledztwa, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną oraz zbrodnię przeciwko ludzkości tj. o popełnienie przestępstwa z art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

IV. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od lipca 1948 r. co najmniej do 25 sierpnia 1948 r. w Warszawie, w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko kpr. Zdzisławowi I. w Głównym Zarządzie Informacji WP, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego GZI WP, wykorzystując stosunek zależności istniejący pomiędzy oficerem śledczym, a przesłuchiwanym kpr. Wincentym I., znęcał się nad nim fizycznie w ten sposób, że podczas wielokrotnych przesłuchań trwających do 12 godzin dziennie, wiele razy bił pokrzywdzonego pięściami w klatkę piersiową wskutek czego kpr. Wincenty I. przewracał się na podłogę, a ponadto zmuszał pokrzywdzonego do wielokrotnego wykonywania przysiadów, w celu skłonienia go do przyznania się do udziału w zrzeszeniu Wolność i Niezawisłość oraz do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko w/w pokrzywdzonemu śledztwa, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną i zbrodnię przeciwko ludzkości tj. o popełnienie przestępstwa z art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

V. w nieustalonych bliżej dniach w okresie od 20 maja 1948 r. co najmniej do 16 września 1948 r. w Warszawie, w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko ppor. Piotrowi Janowi B. w Głównym Zarządzie Informacji WP, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego GZI WP, wykorzystując stosunek zależności istniejący pomiędzy oficerem śledczym, a przesłuchiwanym ppor. Piotrem Janem B., znęcał się nad nim fizycznie w ten sposób, że podczas przesłuchania w dniu 20 maja 1948 r. działając wspólnie i w porozumieniu z 4 innymi funkcjonariuszami GZI WP, kilkakrotnie pięścią uderzył ppor. Piotra Jana B. w brzuch oraz w lewą część klatki piersiowej, po czym zmusił pokrzywdzonego do włożenia głowy w otwór oparcia krzesła i bił wymienionego gumową pałką po całym ciele, a gdy ppor. Piotr Jan B. stracił dwukrotnie wskutek bicia przytomność oblewał go zimną wodą, a następnie podczas kolejnych przesłuchań zmuszał go do kładzenia się na stołku twarzą zwróconą w kierunku podłogi, po czym bił pokrzywdzonego pasem oficerskim po nerkach, a ponadto łąpał ppor. Piotra Jana B. za ubranie i uderzał nim o ścianę, w celu zmuszenia go do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko w/w pokrzywdzonemu śledztwa, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną oraz zbrodnię przeciwko ludzkości tj. o popełnienie przestępstwa z art. 246 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w Warszawie, wyrokiem z dnia 28 września 2010 r., uznał oskarżonego winnym popełnienia przestępstw zarzucanych mu w akcie oskarżenia i skazał go na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat. Wyrok jest nieprawomocny.

Wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego uprawomocnił się w dniu 10 marca 2011 r.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)